

IN MEMORIAM

ROLAND GUTSCH (1925 - 2009)

Anton Hauc

Prejel sem sporočilo GPM Deutsche Gesellschaft für Projektmanagement o tem, da je g. Gutsch preminil. Ne morem povsem opisati mojih občutkov ob tem. Je to skok v praznino ob spoznanju, da ga ni več ali skok v preteklost, ki je polna lepih spominov in zahval, ki sem jih izrekel njemu za vse, kar je storil za zagon razvoja projektnega managementa pri nas, skupaj s svojimi sodelavci in prijatelji. To mi pomaga, da spoznanje, da tako velike osebnosti ni več, lažje prenesem. Praznina ob izgubi g. Gutscha je tako manjša.

Bil sem na prvem seminarju v Znojmu na Češkem na tematiko projektnega managementa v organizaciji Internet-a, predhodnice sedanje IPMA pred mnogimi, mnogimi leti. V predverju se sprehajam, razmišljam o temah seminarja, kako bi bilo dobro, da bi nekatere rešitve lahko uvedel doma v naših podjetjih.... Nedaleč od mene se enako sprehaja visok gospod, z značilnim nasmehom in prikimavanjem. Pogledal sem ga in prehitel me je z besedami: »Midva se pa poznavava?« In tako sem se spoznal z g. Gutschem. S temi njegovimi besedami se je začelo najino in naše sodelovanje, ki je neprecenljivo in je pripomoglo k razvoju projektnega managementa pri nas v Sloveniji. Takrat še nismo bilo samostojna država. Pogovor z njim mi je dal usmeritve in prepričanje, da lahko veliko naredimo v Sloveniji na projektne managementu. Na tem najinem prvem srečanju je izrekel svojo pripravljenost in pripravljenost svojih sodelavcev za sodelovanje z nami. Nastali so skupni projekti. Ob osamosvojitvi je to tudi pripomoglo k takojšnjemu priznanju našega združenja ZPM kot združenja nove država, članice IPMA.

Leto 1988 in leto 1989, Cankarjev dom, Ljubljana. V Sloveniji smo s pomočjo g. Gutscha in sodelavcev g. Pannebaeckerja, dr. Dworatschka in dr. Knoepfla ter drugih organizirali najprej posvetovanje in nato še expertni seminar. Dobili smo podporo in prijatelje, ki jih ne morem in ne moramo pozabiti. Po končanem expertnem seminarju leta 1989 smo se oddahnili pozno zvečer v Cankarjevem domu, v sobi Kongresne dejavnosti. Lep, sproščen pogovor in obilo smeha. Še danes vidim g. Gutscha, kako prešeren je bil. Nenadoma je z g. Pannenbaeckerjem in dr. Dworatsckom odšel iz sobe. Brez besed. Samo pokimali so si in odšli. Po dolgem času so se vrnili in g. Gutsch mi je izrekel besede, ki so mi ostale in mi dale smer mojega dela na področju projektnega managementa: »Tony, enkrat bo svetovni kongres v Ljubljani. Kaj praviš? Je pa odvisno od Tebe«. Hvala, Ronald za to pobudo. To sem mnogim povedal in še pripovedujem. In leta 1998 si bil Ti in Tvoji prečudoviti sodelavci naš posebni gostje svetovnega kongresa na tematiko Strategy Start-up.

Ko sem pripravljal knjigo o Projektne managementu leta 2002, po najinem zadnjem srečanju na IPMA svetovnem kongresu v Berlinu 2002 sem že imel zapisan tekst o g. Gutschu. Leta 1989 je bil kot predsedujoči na sklepnih sekcijah expertnega seminarja s strani udeležencev pozvan, da odgovori na vprašanje: »Kakšne naloge ima projektni manager in kako bi jih razčlenili?« Po dolgem razmisleku je predsednik IPMA, pred tem INTERNET, g. Gutsch odgovoril: »Pravzaprav samo eno, projekt mora končati.« V nadaljnji obrazložitvi tega odgovora, ki v prvem trenutku ni ravno zadovoljil poslušalcev, bi povzeli samo naslednje: govoriti o nalogah projektnega managerja v podjetju, kjer so vsi seznanjeni s projektne delom, so vsi pripravljeni delati na projektih, pripadnost podjetju je izjemno visoka, enako organizacijska kultura, vsi se zavedajo, kaj projekti pomenijo za razvoj in likvidnost podjetja, poznajo in podpirajo strategijo podjetja, je dosti lažje kot pri podjetju, kjer je projekt zopet neko dodatno delo, kjer je nizka organizacijska kultura, projektne delo ni poznano, prednost ima redno delo, pripadnost podjetju je nizka, organizacija procesov ni dobra, med zaposlenimi so razhajanja v pogledih na strategijo razvoja itd. Nekaj pa je enako projektne managerjema v prvem ali drugem podjetju in obema projektne managerjema: projekt morata končati, ker drugače naloga ni opravljena.

G. Gutsch je veliko storil za razvoj projektnega managementa, njegovo uveljavitev v Evropi in svetu. Znal je pritegniti sodelavce, znal je biti nesebičen podpornik vseh, ki so delali na razvoju projektnega managementa. Njegova zapuščina je velika in to želim sporočiti vsem, saj ima tudi pečat pri našem razvoju projektnega managementa.

prof. dr. Anton Hauc